

# РЕШЕНИЕ

№ 6828

гр. София, 15.11.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,**  
в публично заседание на 19.10.2022 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Силвия Димитрова**

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **5434** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано на основание изпратена от РИОСВ – В. постъпила жалба от „Ариел ТН“ ЕООД, [населено място] против Решение №ВР-27-ПР/2022 г. на Директора на РИОСВ – В., с което е решено да се извърши оценка на въздействието върху околната среда за инвестиционно предложение за „Изграждане на индустриална система за отопление и охлаждане с 23 бр. сухи сондажи с инсталирана мощност 201 kW на обект Туристическа база „Ариел – ТН“ ЕООД – М.“ в поземлен имот с идентификатор 24668.4.107, м. „Падината“, в землището на [населено място], общ. М., обл. В., което няма вероятност да окаже отрицателно въздействие върху природни местообитания, популации и местообитания на видове, предмет на опазване в защитени зони, с възложител А. ТН“ ЕООД, [населено място].

В жалбата се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно, като издадено в нарушение на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправни разпоредби и в несъответствие с целта на закона. Според оспорващия Директора на РИОСВ – В. не е извършил в достатъчна степен необходимите действия по установяване дали действително е необходимо извършването на О. за процесния случай. Не е извършен достатъчно задълбочен анализ и проверка на изложените в становищата на „ВиК“ ООД – В. и на РЗИ – В. аргументи, мотивирали административния орган да издаде оспореното решение. Счита, че не е установено, че ИП попада в посоченото от БДДР-П. подземно водно тяло, поради което ответникът е бил длъжен да разпреди проверка в тази насока. В

случай, че се установи, че това е така е следвало да поиска заключение, което да установи дали съществува опасност сондажните кладенци да окажат въздействие върху количеството и химичното състояние на подземното водно тяло. Административният орган необосновано се е мотивирал с проекта на „ВиК“ ЕООД – В. за определени С., доколкото понастоящем такива не съществуват. По тези съображения, подробно мотивирани в жалбата и поддържани в съдебно заседание, както и с доводи за нарушение на един от основните принципи, залегнал в чл.7 АПК, се иска отмяна на решението и присъждане на направените разноски.

Ответникът Директора на РИОСВ – В., в представен писмен отговор и в съдебно заседание чрез процесуалния си представител юрисконсулт П. С. оспорва жалбата с доводи за нейната неоснователност по подробно изложени съображения. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

По делото са събрани писмени доказателства, съдържащи се в изпратеното от ответника заверено копие от административната преписка. Назначена е и е приета СТЕ, оспорена от процесуалния представител на ответника с довод, че противоречи на становищата на компетентните органи, на които се е позовал административния орган при издаване на оспорения акт.

Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Административното производство пред РИОСВ – В. е започнало с депозирано на 21.09.2021 г. Уведомление от „А. – ТН“, ЕООД [населено място] с което Директора на РИОСВ – В. е информиран за инвестиционно предложение на дружеството за „Изграждане на индустриална система за отопление и охлаждане с 23 бр. сухи сондажи с инсталирана мощност 201 kW на обект Туристическа база „Ариел – ТН“ ЕООД – М.“ в поземлен имот с идентификатор 24668.4.107, м. „Падината“, в землището на [населено място], общ. М., обл. В..

С писмо от 23.09.2021 г. Кмета на [община] и Кмета на Кметстро [населено място] са уведомени от РИОСВ – В. за внесено инвестиционно предложение, като им е разпоредено обявяването му на основание чл.4, ал.2 от Наредбата за О. на интернет страницата или на общедостъпно място в срок от 3 дни от получаването. Видно от приложеното на лист 26 от делото писмо от Кмета на [община] ИП е сведено до знанието на обществеността на 27.09.2021 г. чрез поставяне на съобщение на таблото за обяви в сградата на [община] и чрез публикуване на интернет страницата на общината. Видно от приложеното на лист 35 от делото становище от Кмета на [населено място] ИП е поставено на таблото в сградата на кметството в [населено място] на 29.09.2021 г. В същото е отразено, че на 01.10.2021 г. е постъпило възражение от инициативен комитет относно ИП, което е изпратено на Директора на РИОСВ-В.. Във възражението е посочено, че жителите на [населено място], подписали се в приложената подписка, не са съгласни с изграждането на индивидуална система за топление и охлаждане с 23 бр. сухи сондажи, тъй като този акт във вододайната зона на селото силно ще застраши водния слой, отиващ във водохранилището на [населено място], което може да доведе до изчезване на водата за селото.

С писмо от 23.09.2021 г. от Директора на Б. дирекция Д. район, [населено място] на основание чл.4а от Наредбата за О. е изискано мотивирано становище по чл.155, ал.1, т.23 от Закона за водите. В отговор на това писмо, с писмо от 08.10.2021 г. е посочено,

че предоставената информация е непълна и недостатъчна за произнасяне от страна на БДДР, поради което е необходимо възложителят да представи информация, съгласно изискванията на чл.4, ал.3 от Наредбата за О., описана в писмото.

С писмо от 14.10.2021 г. от възложителя е изисквана необходимата информация, изпратена от него на 20.10.2021 г. и препратена на БДДР – П. с писмо от 22.10.2021 г. След преглед на предоставената информация БДДР е установила, че имотът, в който ще се реализира ИП попада в буферна зона в радиус 1000 м около водоизточници за питейно-битово водоснабдяване, за които няма учредена санитарно-охранителна зона по реда на Наредба №3/16.10.2000 г. за условията и реда за проучване, проектиране, утвърждаване и експлоатация на санитарно-охранителните зони около водоизточниците и съоразенията за питейно-битово водоснабдяване и около източниците на минерални води, използване за лечебно-профилактични, питейни и хигиенни нужди – КИ „С. в ВиК В. – Дърманци“. Прието е, че съгласно предоставените от възложителя координати предвидените 23 сухи сондажа се намират на по-малко от 350 м от каптирания извор. Предвид това от Управителя на „ВиК“ ЕООД– В. е изискано съгласувателно становище относно степента на влияние на ИП върху посомчените водоизточници, използвани за питейно-битово водоснабдяване на населението.

С писмо от 25.11.2021 г. Управителя на „ВиК“ ООД – В. изрично е заявил, че не съгласува ИП предвид съществуваща опасност от пробиване на водоупора на КИ „С. в ВиК В. – Дърманци“ и компроментирането на същия, което би направило водоснабдяването на [населено място] невъзможно. Посочено е също, че местоположението на сондажите попада в границите на проекта за С., внесен в РИОСВ – В. за одобряване.

На 21.12.2021 г. от БДДР до РИОСВ – В. е изпратено мотивирано становище по чл.155, ал.1, т.23 от ЗВ, в което е отразено, че за предвидените в ИП дейности следва със специални изследвания в процедура по О. да се докаже, че няма да въздействат върху състоянието на водите в зоната за защита. Посочено е също, че за ИП чл.93, ал.9, т.3 ЗООС не е приложим.

С писмо от 31.12.2021 г. заявителят е уведомен, че ИП попада в обхвата на т.2, б. „г“ – „дълбоки сондажи, в т.ч. геотермални, за съхранение на ядрени отпадъци, за водоснабдяване, с изключение на тези за изследване стабилността на геоложката основа“ на Приложение №2 на ЗООС. В тази връзка и съгласно чл.93, ал.1, т.1 ЗООС ИП подлежи на процедура по преценяване на необходимостта от извършване на оценка на въздействието върху околната среда. С писмото възложителят е информиран за представените становища и за следващите действия, които следва да предприеме.

На 21.01.2022 г. от „АРИЕЛ-ТН“ ЕООД е депозирано искане за преценяване на необходимостта от извършване на оценка на въздействие върху околната среда на ИП. С писмо от 26.01.2022 г. заявителят е уведомен, че не е изпълнил указанията относно процедурата, дадени в писмото от 31.12.2021 г. Във връзка с това с писмо, постъпило на 14.03.2022 г. от дружеството са представени информация, в съответствие с Приложение №2 към чл.6 от Наредбата за О. и специални изследвания за предвидените дейности в ИП.

С писмо от 17.03.2022 г. копие на искането за преценяване на необходимостта от извършване на оценка на въздействие върху околната и приложената към него информация по приложение №2 от Наредбата за О. е изпратено на [община] и

кметство [населено място] за изпълнение на изискванията на чл.6, ал.9, т.2 от Наредбата за О.. Видно от приложеното писмо от 05.04.2022 г. от Кмета на [община], информацията по приложение №2 е оповестена с поставено съобщение на интернет страницата на общината и на информационното табло в сградата на общината за период от 21.03.2022 г. до 03.04.2022 г. В писмото е посочено, че вследствие на това на 01.04.2022 г. е постъпило възражение от жителите на [населено място], което е изпратено на РИОСВ – В.. От становището на Кмета на [населено място] на лист 129 от делото се установява, че ИП е поставено на таблото на сградата на кметството на 23.03.2022 г. По повод на същото било свикано общоселско събрание, на което жителите на селото продължили да изразяват опасения, че това ще повлияе на водоизточниците на селото.

С писма от същата дата внесена информация за преценяване на необходимостта от извършване на О. за ИП е изпратена на БДДР – П., на РЗИ - В. и на „ВиК“ ООД, [населено място] с искане за представяне на мотивирани становища, съгласно чл.7, ал.3 от Наредбата за О.. Мотивирано становище от Директора на БДДР – П. е постъпило на 07.04.2022 г., в което е посочено, че за предвидените дейности в ИП следва със специални изследвания в процедура по О. да се докаже, че няма да въздействат върху състоянието на водите в зоната за защита.

На 15.04.2022 г. становището на БДДР – П. и възражението на жителите на [населено място] са изпратени на РЗИ – В. за преценка при изготвяне на становището. Мотивирано становище от РЗИ – В. е постъпило на 27.04.2022 г., в което е прието, че възложителят е необходимо да докаже със специални изследвания в процедура по О., че ИП няма да окаже влияние върху качеството на питейната вода, съгласно Наредба №9/2001 г. за качеството на водата, предназначена за питейно-битови цели. Видно от постъпилото на 03.05.2022 г. писмо от „ВиК“ ООД – В., в същото не е изразено мотивирано становище относно ИП. Посочено е, че с предходно писмо категорично не е съгласувано същото поради опасност от пробиване на водоупора и компроментиране на водоизточника, както и че предложението е безотговорно по отношение водоснабдяването на [населено място] и сухите сондажи не са единствения начин за геотермално отопление.

На 20.05.2022 г. е издадено оспореното в настоящото производство Решение №ВР-27-ПР/2022 г. на Директора на РИОСВ – В., с което е решено да се извърши оценка на въздействието върху околната среда за инвестиционно предложение за „Изграждане на индустриална система за отопление и охлаждане с 23 бр. сухи сондажи с инсталирана мощност 201 kW на обект Туристическа база „Ариел – ТН“ ЕООД – М.“ в поземлен имот с идентификатор 24668.4.107, м. „Падината“, в землището на [населено място], общ. М., обл. В., което няма вероятност да окаже отрицателно въздействие върху природни местообитания, популации и местообитания на видове, предмет на опазване в защитени зони, с възложител А. ТН“ ЕООД, [населено място].

Решението е съобщено на дружеството на 26.05.2022 г. Препис от същото е изпратен и на [община], Кметство [населено място] и БДДР – П..

Според заключението на вещото лице по приетата СТЕ предвидената с ИП геотермална термopомпена инсталация представлява съвременно екологосъобразно техническо решение, което не влияе неблагоприятно на околната среда. Изграждането на 23 сухи сондажи чрез ерлифтно сондиране и правилно извършена циментизация на сондажите не би повлияло на каптирания извор „С. - ВиК-В. – Дърманци“. Съдът

визприема заключението на вещото лице, изводите по което са направени от специалист в съответната област. В тази връзка неоснователен е доводът на процесуалния представител на ответника, че същото противоречи на дадените становища на компетентните органи. Нито БДДР – П., нито РЗИ-В. са изразили становище, че предвидените с ИП сондажи ще повлияят неблагоприятно на каптирания извор „С. - ВиК-В. – Дърманци“. И в двете становища е посочено, че този факт, а именно дали ще се повлияе неблагоприятно върху питейната вода за селото, следва да бъде установен в производство по О..

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадени от субект с право на оспорване, адресат на неблагоприятен за него административен акт и в срок. Оспореното решение, видно от приложената на лист 142 разпечатка, е съобщено на 26.05.2022 г., а жалбата е изпратена чрез куриер на 09.06.2021 г.

Разгледана по същество, след проверка на административния акт съгласно чл.168 АПК, вр. чл.146 от АПК, жалбата е неоснователна.

Съдът счита, че оспореното в настоящото производство решение е издадено от материално и териториално компетентен орган, съгласно чл.93, ал.3 ЗООС, в кръга на предоставените му правомощия. Според тази разпоредба компетентен да извърши преценка на необходимостта от извършване на О. за предложения по чл. 93, ал.1, т.1-3 ЗООС е Директорът на съответната РИОСВ. Териториалната компетентност е определена с оглед реализацията на инвестиционното предложение на територията на област В., съответно е в обхвата на компетентността на директора на Регионална инспекция по околната среда и водите – В..

При издаване на решението е спазена изискуемата от закона писмена форма. То съдържа всички реквизити, съгласно общата норма на чл.59, ал.2 АПК, включително фактически и правни основания за издаването му, както и съгласно специалната норма на чл.99, ал.3 ЗООС. Административният акт е подробно мотивиран с позоваване на доказателства и приложима нормативна уредба. Изложените в решението мотиви дават възможност както за извършването на съдебен контрол за законосъобразност на административния акт на посочените в чл.146 АПК основания, така и за защита правата и законните интереси на засегнатите лица. В хода на протеклото административно производство не са нарушени правата на засегнатата общественост, като са осигурени в достатъчна степен публичност и достъп до информация за ИП, съгласно предписанията на нормативните актове.

Предвид изложеното съдът намира, че не са налице основания за обявяването му за нищожно, респективно за неговата отмяна по чл.146, т.1 и т.2 АПК.

В хода на проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Условиата и редът за извършване на преценка на необходимостта от О. са уредени детайлно в Наредбата за О.. От представените по делото подробно и последователно описани по-горе писмени доказателства се установява, че процедурата по чл. 4, ал.1 и ал.2, чл. 5, ал.1 и ал.2, и чл. 6 от НУРИОВОС е спазена и съдът не установи нарушения.

Спазени са и нормите на чл.7 от Наредбата за О., вр. чл.93, ал.4 ЗООС. Компетентният орган е преценил необходимостта от извършване на О., като е определил степента на значимост на въздействието върху околната среда въз основа на представената от възложителя информация по критериите по чл.93, ал.4 ЗООС.

Представени са доказателства за надлежно публично оповестяване на

инвестиционното предложение, с което са изпълнени нормативните изисквания, насочени към осигуряване на публичност и достъпност до информация за инвестиционното намерение в най-ранен етап, уредени чл.4 и чл.6 от Наредбата за О.. Изискани и представени са необходимите становища, подробно описани по-горе. Следователно в хода на проведеното административно производство не са допйснати нарушения от категорията на съществените, които да са основание за отмяната му по чл.146, т.3 АПК.

Относно материалната законосъобразност на оспорения акт съдът приема следното: Оценката на плановете, програмите и инвестиционните предложения, попадащи в обхвата на ЗООС, се извършва чрез процедурата по екологична оценка, съответно чрез процедурата по оценка на въздействието върху околната среда по реда на ЗООС и при спазване на специалните разпоредби на ЗООС и Наредбата по чл. 31а от същия закон. От друга страна, на основание чл. 92, ал. 1 от ЗООС оценка на въздействието върху околната среда задължително се извършва на: 1. инвестиционни предложения за строителство, дейности и технологии съгласно приложение № 1; 2. инвестиционни предложения за строителство, дейности и технологии с трансгранично въздействие върху околната среда съгласно приложение № 1 към чл. 2 от Конвенцията по оценка на въздействието върху околната среда в трансграничен контекст, съставена в Е. /Ф. / на 25 февруари 1991 г., ратифицирана със закон /ДВ, бр. 28 от 1995 г. / /обн., ДВ, бр. 86 от 1999 г.; попр., бр. 89 от 1999 г. /. Случаите, при които е предоставено на компетентния орган да прецени необходимостта от извършване на О. са изброени в чл. 93, ал. 1, т. 1-4 от ЗООС. Съгласно чл. 93, ал. 1, т. 1 от ЗООС необходимостта от извършване на О. се преценява за инвестиционни предложения съгласно Приложение № 2. В конкретния случай инвестиционното предложение се отнася до изграждане на индивидуална система за отопление и охлаждане със сухи сондажи и попада в обхвата на т.2, б. „г“ – „дълбоки сондажи, в т.ч. геотермални, за съхранение на ядрени отпадъци, за водоснабдяване, с изключение на тези за изследване стабилността на геоложката основа“ на Приложение №2 на ЗООС.

По смисъла на §1, т.18 от ДР на ЗООС "въздействие" е всяко въздействие върху околната среда, което може да бъде причинено от реализирането на инвестиционното предложение за строителство, дейност или технология, включително върху здравето и безопасността на хората, флората, фауната, почвата, въздуха, водата, климата, ландшафта, историческите паметници и други материални ценности или взаимодействието между тези фактори. Точка 6 от посочения параграф определя "увреждането на околната среда" като изменение на един или повече от съставлящите я компоненти, което води до влошаване качеството на живот на хората, до обедняване на биологичното разнообразие или до затруднено възстановяване на природните екосистеми. Необходимо в случая е да се съобразят и понятията: "опасност" - вътрешно свойство на опасни вещества или физическа ситуация с възможности за нанасяне на вреда на човешкото здраве и/или на околната среда /т. 54в/; "риск" - вероятността от възникване на специфичен ефект в рамките на определен период или при определени условия /т. 54д/; "околна среда" - комплекс от естествени и антропогенни фактори и компоненти, които се намират в състояние на взаимна зависимост и влияят върху екологичното

равновесие и качеството на живота, здравето на хората, културното и историческото наследство /т. 1/. ю

По смисъла на §1, т.12 от ДР на Закона за здравето "факторите на жизнената среда" са: а) води, предназначени за питейно-битови нужди; б) води, предназначени за къпане; в) минерални води, предназначени за пиене или за използване за профилактични, лечебни или за хигиенни нужди; г) шум и вибрации в жилищни, обществени сгради и урбанизирани територии; д) йонизиращи лъчения в жилищните, производствените и обществените сгради; е) нейонизиращи лъчения в жилищните, производствените, обществените сгради и урбанизираните територии; ж) химични фактори и биологични агенти в обектите с обществено предназначение; з) курортни ресурси; и) въздух.

Доколкото в ЗООС не се съдържа легална дефиниция на понятието "значително въздействие", съдът намира, че такова ще бъде налице, когато се установява обективна вероятност от реализирането на инвестиционното предложение да възникнат отрицателни ефекти за екологичното равновесие и качеството на живота, здравето на хората, културното и историческото наследство. Наличието на значително въздействие може да се обоснове както от умерено кумулативно засягане на всяка от охранените ценности, така и при отделно, но явно изразено интензивно увреждане.

В случая, процесното инвестиционното предложение не е от категорията инвестиционни предложения, за които задължително се извършва О., нито попада в нормативно предвидените изключения по [чл. 93, ал. 9 ЗООС](#). За да реши, че е необходимо извършването на О., ответникът е приел, че е налице риск от възникване на значителни отрицателни ефекти върху релевантните по смисъла на [т.1 от ДР на ЗООС](#) аспекти на околната среда, респ. върху факторите на жизнената среда, конкретно по отношение на води, предназначени за питейно-битови нужди. В приложените по делото мотивирани становища на компетентните ведомства – БДДР-П. и РЗИ-В. е отразено, че с оглед отстоянието на предвидените с ИП сухи сондажи / на 350 м от каптирания извор, от който се осъществява водоснабдяването на [населено място], който е единствения водоизточник за снабдяване с питейна вода за питейно-битови нужди, което отстояние е установено и от вещото лице по приетата СТЕ/, без определен С., която е в процедура по приемане, съществува опасност от пробиване на водоупора на този каптиран извор, което би направило водоснабдяването на селото невъзможно. В буферна зона с радиус 1000 метра от водоземното съоръжение, когато няма определена С., дейностите, които не са забранени могат да бъдат разрешени, ако със специални изследвания се докаже, че няма да въздействат върху състоянието на водата или в резултат на тях няма да се наложи допълнително пречистване за осигуряване на необходимото качество на водата. Именно на основание мотивираните становища на компетентните органи ответникът е приел, че в случая е необходимо извършване на О..

Съгласно разпоредбата на [чл. 93, ал. 3 от ЗООС](#) директорът на съответната РИОСВ преценява необходимостта от извършване на О. за всеки конкретен случай по [чл.93, ал.1, т.1 от същия закон](#), т. е. за инвестиционни предложения съгласно Приложение № 2. Решението, с което се преценява необходимостта от О. на ИП безспорно се основава на преценка съобразно критериите,

регламентирани в [чл.93, ал.4, т.1 - т.4 ЗООС](#). В тази връзка следва да се има предвид, че доколкото процесното инвестиционно предложение не е от категорията, за които задължително се извършва оценка, а дейността попада в [Приложение №2 към чл.93, ал.1, т.1 ЗООС](#), то в предвидената процедура административният орган има право на преценка по свое убеждение относно необходимостта от извършване на оценка на въздействието върху околната среда за всеки конкретен случай, като се ръководи от посочените нормативно определени критерии, които обаче не са формулирани като задължителни условия, установени от правната норма, а насоки, които следва да бъдат обсъдени. При издаване на решение по [чл.93 ЗООС](#) административният орган действа в условията на оперативна самостоятелност, т. е. при предоставена възможност за всеки конкретен случай да прецени дали да бъде извършена О., като целесъобразността на взетото решение /правилността на преценката/ не подлежи на контрол от съда. Съгласно разпоредбата на [чл.169 АПК](#), при оспорване на административен акт, издаден при оперативна самостоятелност, съдът проверява дали административният орган е разполагал с оперативна самостоятелност и спазил ли е изискването за законосъобразност на административните актове. Следователно, съдебният контрол върху актове от категорията на оспорения се ограничава само до външните граници и рамки на оперативната самостоятелност, очертани от петте изисквания за законосъобразност на административните актове по [чл.146 АПК](#) и обхваща проверката дали са издадени при упражняване на правомощия в рамките на законово предоставена дискреционна власт и спазването на изискванията по [чл.4, ал.2](#) и [чл.6 АПК](#). В случая, обжалваното решение е издадено в рамките на предоставената на административния орган възможност да прецени въз основа на фактически установеното необходимостта от извършването на О., като е спазена нормативната регулация. Въз основа на проверка на представената от възложителя информация и прилагането на критериите по [чл.93, ал.4 ЗООС](#), обосноваващи заключението, че от реализирането на инвестиционното намерение е налице риск от възникване на значителни отрицателни ефекти върху водите, предназначени за питейно-битови нужди на населението в [населено място], настоящата съдебна инстанция намира, че законосъобразно е преценено от административния орган и е направен извод, че следва да се извърши О.. Именно в това производство ще се установи чрез специални изследвания, дали ИП ще окаже влияние върху водата в региона, предназначена за питейно-битови нужди. Затова и изводите на вещото лице по приетата СТЕ не могат да послужат като основание за отмяна на процесното решение и постановяване на друго, с което да се приеме, че не следва да се извършва О. на процесното ИП.

Предвид гореизложеното съдът счита, че оспореното решение е законосъобразен административен акт, издаден от компетентен орган, в предписаната форма, при липса на допуснати процесуални нарушения в хода на проведеното административно производство и в съответствие с относимите материалноправни норми, поради което жалбата, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото и предвид разпоредбата на [чл.143, ал.4 АПК](#) ответникът, чийто процесуален представител е направил своевременно



искане за присъждане на такива, има право на разноски. Предвид това оспорващият следва да бъде осъден да заплатят на РИОСВ – В. разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, определени в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание [чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ](#), вр. [чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ](#).

Водим от гореизложеното и на основание [чл.172, ал.2 АПК](#), Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

## Р Е Ш И :

**ОТХВЪРЛЯ** жалбата на „Ариел ТН“ ЕООД, [населено място] против Решение №ВР-27-ПР/2022 г. на Директора на РИОСВ – В., с което е решено да се извърши оценка на въздействието върху околната среда за инвестиционно предложение за „Изграждане на индустриална система за отопление и охлаждане с 23 бр. сухи сондажи с инсталирана мощност 201 kW на обект Туристическа база „Ариел – ТН“ ЕООД – М.“ в поземлен имот с идентификатор 24668.4.107, м. „Падината“, в землището на [населено място], общ. М., обл. В., което няма вероятност да окаже отрицателно въздействие върху природни местообитания, популации и местообитания на видове, предмет на опазване в защитени зони, с възложител „Ариел ТН“ ЕООД, [населено място].

**ОСЪЖДА** „Ариел ТН“ ЕООД, [населено място] да заплати на РИОСВ – В. деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание [чл.138, ал.3 АПК](#) да се изпрати препис от същото.

**СЪДИЯ:**